

AAN TAFEL MET GEDREVEN LEERKRACHTEN „Jongeren sensibiliseren is ons doel”

Mieke Geysen en Peter Van Coillie volgden beiden Godsdienstwetenschappen in Leuven, vormen sinds hun studententijd een koppel en geven beiden godsdienstles in een Turnhoutse school, Mieke in het Sint-Pietersinstituut en Peter in het PT²O en HT²O, de vroegere VTST. Zij zijn het ideale koppel om ons wat meer te vertellen over de schoolacties rond Broederlijk Delen.

Waarom organiseren jullie acties rond Broederlijk Delen?

Mieke: Toen ik op het SPT kwam, bestond er al een Mondiale Dag. Dat initiatief hebben we getransformeerd tot een Welzijnsweek. We sluiten bewust niet telkens aan bij de nationale acties zoals die van Vredeseilanden, Damiaanactie, De Warmste Week... omdat we de leerlingen niet te veel willen belasten door hen naar geld te vragen. Het ene jaar gaat die Welzijnsweek over armoede in Vlaanderen, het andere jaar over armoede in de wereld, in het Zuiden. Heel vaak doen we dan beroep op Broederlijk Delen, omdat zij een zeer groot didactisch aanbod hebben en wij in hun manier van werken geloven. In hun projecten zit een bepaalde structuur, er zit evolutie in, het project houdt niet op, het blijft ondersteund, zowel lokaal als van hieruit. En wij leggen die projecten uitgebreid uit. Zo kaarten we de ongelijkheid tussen mensen aan en roepen we op tot solidariteit met mensen in armoede, dat is trouwens onze menselijke en christelijke opdracht.

Peter: Op school hebben we een werking Schoolpastoraal. Die houdt adventsvieringen rond Welzijnszorg in en Vastenvieringen rond Broederlijk Delen. Vroeger werkte men al eens rond losse missieprojecten, maar dat evolueerde gelukkig naar meer structurele samenwerking en solidariteit met het Zuiden.

Hoe geven jullie gestalte aan die acties?

Mieke: Dit jaar ging de welzijnsweek over armoede in Turnhout en voerden we actie voor 't Antwoord en Moederzorg. Er waren sensibiliseringslessen, maar ook getuigen die het onderwerp toelichtten. Verder was er een solidariteitsontbijt waarvoor de leerlingen konden

inschrijven. Tijdens de middag boden enkel collega's gepaste muziek aan, waarvan de teksten besproken werden. De leerlingen kregen tot slot de film 'Les Misérables' aangeboden over de Parijse rellen door jongeren in armoede, waarmee we aan de slag gingen tijdens de les. Sommige klassen bezochten Moederzorg en andere klassen luisterden naar het verhaal van de getuigen van 't Antwoord.

Voor de leerlingen van de eerste graad was er een vriendschapsdag met als thema 'Stip-it', een anti-pestactie. Elk jaar op de 'Zonderdag' laten de leerlingen hun goedgevulde brooddoos thuis en eten we samen water en brood zonder beleg. Het is een symbolische uiting van onze solidariteit met mensen in armoede. Op de slotdag wordt dan om het andere jaar een sponsortocht georganiseerd.

Bewustmaking en vorming zijn voor ons belangrijker dan het ingezamelde bedrag en we hopen dan ook dat leerlingen met overtuiging een centje uit eigen zak bovenhalen. Hun reacties kunnen ze daarenboven kwijt op een blog. Dat alles wordt georganiseerd door een team van godsdienstleerkrachten, aangevuld met een aantal solidaire collega's.

Peter: Door het splitsen van onze school en de nieuwe leerplannen, zitten wij met een overgangsjaar, dus hebben we alles tot een minimum herleid.

Een collega van ons ging met Broederlijk Delen op inleef- en vredesreis naar Israël en Palestina. Wij steunen haar nu en zij brengt haar getuigenis voor de leerlingen. Daarbij aansluitend tonen we een film van MOOOV. Via uitleg, affiches en een 'deelkast' proberen we de leerlingen en de leraren te sensibiliseren en de betekenis van 'delen' te verklaren.

Vorig jaar hielden we een chocostop, kwamen de winnaars van het tv-programma 'Grillmasters' bakken en konden de leerlingen iets bestellen, bij het 'Glazen Huis' vroeg men een plaatje aan, we organiseerden 'Klasbak' in de Djoelen waar elke klas een act bracht die door een professionele en publieksjury beoordeeld werd. Dat was een succes, ook financieel, want daar komen de ouders op af. Elke klas nam ook een initiatief zoals een krachtpaterswedstrijd of om ter snelst voegen. Vakoverschrijdende lessen zorgden voor bijgaande uitleg. Tenslotte was er nog de Wereldwinkel op de speelplaats, dat extra animo meebracht en voor klimaatsensibilisering (afval opruimen) en aandacht voor het Zuiden zorgde.

Daarenboven leggen we de link tussen het evangelie en het daadwerkelijk solidair zijn, anders is het te ver van hun bed. Nu kunnen ze binnen de school daar iets aan doen en een katholieke school moet dat zeker stimuleren. Je moet je engageren voor de mensen aan de rand van de maatschappij en je moet jezelf in vraag durven stellen in verband met je eigen (christelijke) levensstijl.

Hebben die acties tastbaar resultaat?

Mieke: Het is belangrijk om goede activiteiten/spelletjes en sprekers aan te bieden, dan is er heel wat betrokkenheid. Zoals al gezegd, is dat aanbod bij Broederlijk Delen steeds zeer goed uitgewerkt, ook dankzij Spoor 6 (Chiro) en Studio Globo. Toch blijft het voor leerlingen soms te schools en leerstof die ze moeten verwerken.

Peter: Het is een succes, misschien wel omwille van de speelse aanpak, want het is de bedoeling om hen bewust te maken van de noden. Leerlingen kijken immers geen nieuws meer, enkel Facebook, zijn niet betrokken, dus moeten we hen wel informeren. En dat terwijl er vluchtelingen in de klas zitten die het zwijgend aanhoren. Het is erg belangrijk dat ze ermee geconfronteerd worden, want in onze maatschappij tel je vaak maar mee in de mate dat je consumeert, terwijl er velen buiten de maatschappij vallen.

Hoe ervaren jullie Broederlijk Delen zelf?

Wij zijn zelf betrokken bij de lokale acties van Broederlijk Delen. Zo loopt er nu de solidariteitsmaaltijd voor meer dan 130 personeelsleden van de stad ten voordele van Broederlijk Delen, er is de fakkeltocht gevolgd door de quiz, de koffiestop aan de Carrefour, de loopwedstrijd Dwars door Oeganda, Culinair Solidair... We zijn in 2000 ook samen op inleefreis naar Bolivia geweest, Peter zelfs nog eens in 2002 naar Oeganda. En dan spreken we nog niet over het zoeken naar sponsors en de vele vergaderingen. De problematiek blijft echt wel bij ons hangen, zeker als je de film 'La Jaula de Oro' gezien hebt, waar jonge

Guatamalteken de grens proberen over te steken, maar tegengehouden worden door de muur van Trump. Actueel!

En die passie merk ik nog meer wanneer we op zoek gaan naar passende foto's bij dit interview, hun betrokkenheid bij Broederlijk Delen is enorm sterk.

Dirk Mertens